

Redacția, Administrația și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Tria și de tranșă nu se
primește. Nu se acceptă
nici o scrisoare
anunțată.
București, administrația:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inuarțu meu, trimis în
Vina uchiu, Maxa Hassenstein & Volpe
(Ott. Max), enri Schalek, Alois
Herd 1. M. D. Kas. J. Oppelt, J. Don-
nberg, in Bu. apeta: A. V. Gol-
cegr An. or. Maxa Eckstein Bernat:
in Frankfurt: G. L. Doud; in Ham-
burg: A. Steiner.
Retulă în articulelor; o scriu
garnodă pe o colină 8 ar.
U or. Imbra pentru o pu-
bill-are. Publicări mai dese
dupa tavă și favorabilă
Revista pe pagina III a o
sereă U or. v. a. s. a. s. ani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiă-care di.
Abonamente pentru Anul-1890:
Pe unu an 12 fl., pe șese luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu an 40 franci, pe șese
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din intru și din afază
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrația, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe unu an
10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu dusul în
casă: Pe unu an 12 fl., pe
șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 or. v. n. s. s. s.
15 bani.
Atâtă abonamentele câtă și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 140.

Brașov, Vineri 22 Iunie (4 Iulie)

1890.

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Iulie 1890 stilul vechiu

se deschide nou abonament, la care în-
vităm pe toți amicii și prietenii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.,
pe șese luni 6 fl., pe unu an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șese luni 20 franci, pe unu
an 40 franci.

**Abonamente la numerele cu data de
Duminică:**

Pentru Austro-Ungaria: pe unu 2 fl., pe
șese luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe unu 8
franci, pe șese luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domni, cari se voru abona din nou,
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrația „Gazetei Transilvaniei”

O chestiune controversată de competență.*)

(Articulul final.)

Brașov, 21 Iunie st. v.

Circulara arhiepiscopescă dela
21 Maiu v. 1890 și apărătorii ei
vor să terască confesiunea ro-
mână gr. or., ca să nu apară ca
ceea ce este ea în adevăr, în pu-
terea autonomiei ce i-a dat'o sta-
tul în biserică și școlă, adică ca
un scut și o garanță a existen-
ței neamului românesc și a des-
voltării sale religioase, morale și
intelectuale.

Se totuă provacă cei dela „Te-
legraful Român” la statutul
organic al bisericii, der ore nu
tocmai în puterea acestei legi fun-
damentale biserica română gr. or.
din Ungaria și Transilvania este
un factor cu drepturi de sine
stătătoare în acestu stat? Și decă
are aceste drepturi garantate prin

*) A se vedé n-rii 135, 137, 138 și 139 ai
„Gaz. Trans.” din anulul curentu.

legile statului, nu este datoru
statul la rândul său de ale res-
pecta? Și decă nu le respectază
său le amenință în gradul cel
mai mare prin nouele reforme, ce
voiesc a le introduce, nu este în
drept și nu este datore biserica
de a și le apăra?

Metropolitul se plângea în
representațiunea făcută în numele
bisericii contra proiectului pentru
școlele medii, la 1883, că comisi-
unea pentru instrucțiunea publică
a camerei ungare a asternut dietei
amintitului proiect de lege într'o re-
dactare nouă, cu ignorarea drepturilor
de autonomie și ale intereselor de na-
ționalitate, basate pe lege, ale confesiu-
nilor și a surprinsu astfel pe au-
toritățile superioare ale bisericii și
pe credincioșii ei, de a căroru pă-
rere nici c'au ținut sēmă.

Der ore de astădată ținut'a
sēmă guvernul unguresc de con-
fesiunea română gr. or. și de drep-
turile ei, când a redactat noul
proiect de lege pentru asilurile
de copii?

În ancheta convocată pentru
esaminarea și pregătirea acestui
proiect de lege, precum scim, to-
te confesiunile au fost repre-
sentate, numai confesiunile nostre ro-
mânesce nu.

Intrebăm acum, nu era de
ajuns și numai acéstă împreju-
rare, ca să deștepte îngrijirile cre-
dincioșilor bisericii și să îndemne
pe membrii sinodului parochial
din Brașov de a se adresa cătră
Metropolitul, ca împreună cu cei-
lalți episcopi și cu fruntașii bise-
ricii să și ridice vocea pentru apă-
rarea autonomiei bisericesce și
școlare?

Însă „Telegraful Român”
este așa de multu obicnuit de a
nu avé părerile sale independen-
te în asemeni grave chestiuni,
încât nu vrea să credă nicide-
cum, că membrii sinodului paro-

chialu din Brașov au lucratu din
propriul îndemn, după cea mai
bună a loru convicțiune, ci sus-
ține, că au urmatu numai unor
„provocări străine bisericii”, că
prin urmare au fost puși la cale.

Puțin respectu au onorabili
dela „Telegraful Român” de
demnitătea și de judecata și ac-
țiunea independentă a membrilor
„celui mai ponderos sinod parochial
din archidieceasă!”

Cu desevășire ridicul se facu
cei dela „Telegr. Român” când
pretind că numai foia loru este
„competentă” de a se ocupa de
afacerile bisericii gr. or. și că si-
nodul parochial din Brașov a
comis unu „netact” și o „im-
prudentă” și că n'a ținut sēmă
de serioșitatea lucrului, când și-a
publicat „conclusele”, în „Gazeta
Transilvaniei”, care este organu
național și nu confesional.

De când e „Telegraful Ro-
mân” mai „competent” decât
„Gazeta Transilvaniei” în a tracta
afaceri bisericesce-naționale? Dela
ce autoritate seu corporațiune re-
cunoscută bisericescă și-a căpătat
„Telegr. Rom.” privilegiul de a
fi singur „competent” în aface-
rile bisericesce și școlare ale Ro-
mânilor gr. or?

Nici atunci n'ar puté avé acestu
privilegiu, când ar fi foia oficială
seu oficiosă a bisericii. Der noi
scim, că „Tel. Rom.” nu este nici
una, nici alta, ci este o foia poli-
tică, ca toate celelalte foi politice
române și se deosebesce de ace-
ste numai prin aceea, că vrea să
se gereze cu ori-ce chip în fața
lumei ca reprezentantă a bisericii
române gr. or. și că se laudă a fi
organu „confesional”.

Nu cumva circularele politice
arhieresci, cari se publică în frun-
tea „Telegrafului Român” cu li-
terele din tipografia archidieceasă,

și dau acestei foi dreptul de mo-
nopol în ce privește interesele
de viață ale bisericii greco-orien-
tale?

Cumcă „Tel. Rom.” din Sibiu
își dă în petec și de astă-dată
făcându la adresa noastră insinu-
țiuni ridicule, cari sunt o marfă
vechiă, ce nu mai are trecere în-
aintea nici unui Român nepreo-
cupat aici la noi, nu ne surprinde
de loc.

Decă cu totă „înțelepciunea”
și „pétrunderea” lor nu s'au gân-
ditu la unu lucru, afle prea cu-
vioșii politici dela „Tel. Rom.”,
că decă și dênșii aveau, cum am
avut și noi, vr'un raportu în-
tre membrii sinodului parochial
din Brașov, „a celui mai pon-
deros din archidieceasă”, de sigur
ar fi putut să publice adresa
acestui sinod cel puțin cu trei
dile înaintea noastră și ar fi pu-
tut să și dea chiar locul de onore
în fruntea foiei lor.

Der „Tel. Rom.” a așteptat
pote să-i cadă mura în gură, der
s'a înșelat, căci chiar de ar fi
hotăritu sinodul de a publica
adresa sa prin gazete, ceea ce însé
nu a făcut, nu urma ca să-o tri-
mită numai „Telegrafului Român”
și „Gazeta” ca o foia de di totu
ar fi publicat'o mai curând, chiar
neavându raportu specialu.

Aceste sunt însé lucruri cu
totul neînsemnate, peste cari tre-
cem și trebuie să trecem când
e vorba de binele bisericii și alu
națiunii. Căci ce voru dice ôme-
nii nepreocupați și în adevăr în-
suflețiți de marea și sânta causă,
care este în joc, când voru vedé,
că și de aceea se mai cere să se
împiedece unu lucru bun, pentru
că s'a publicat mai întâiu în
Brașov și nu în Sibiu?

Să ne întorcem la obiectu.

„Telegraful Român” mai dice
în articulul său:

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Impărțirea osindițiilor.

Din cartea lui Dostojevski: „Din amintirile unei
case de morți”

Soi, iubite cetitoru, de ce trebă-i la
noi corpul omenesc? Nu sci? Ți-oiu
spune deră eu. Pentru ca să ai în ce să
bați, să dai cu bățul, gârbaciul.

Când am ajuns eu aici, spatele
mele erau numai o rană prinsă pe
jumătate (scortșosă.) Medicul mi-a ciu-
pitu și de trei ori locurile în jurul că-
roră crescuse carne viă; toate acestea
însă nu mi-au ajutat decăt foarte pu-
țin, fiindcă umblarea ostenitoare îmi
turbură până și somnul și astfel nu
potu să prind putere.

Mi-ar plăcea să dormu în curtea os-
trogului, nu-mi pasă, arunce pe mine
de dece-ori atâtea lanțuri numai să nu
audu grozavele vâetări și plânsetele. Eri
după amedi a fostu aici adjutantul in-
spectorului suprem, locotenentul Sas-
kin. A cetitu lista arestanților, cari
sunt de a se trimite în minele de
plumb. Spre marea mea bucurie și eu
sunt între ei. Eskatov, Kulin și Piata-
rog îmi invidiează sôrtea, fiindcă guver-

natoru vré, ca pe dênșii, ca nisce rêu-
făcôtoru afară din cale periculoși, să-i
țină pururea înaintea ochiloru săi. Dău,
că mi-se face milă de bieții băieți. Mai
alesu mi-e milă de Kulin, care odinioară
era cel mai iubit și mai cinstit în so-
cietatea înaltă din Moscva, ér acum în
fiă-care Sâmbătă sêra înainte de culcare
capătă câte 12 bice, fiindcă a fluerat
nisce cântece dintr'o operă francesă. În
Miercuria viitoare fiă-care va soi, unde va
ajunge, și decă voui fi scăpatu norocosu
din visitația medicală, intru câtu adică
nu mi-se voru observa ranele, în totu
casul voui scăpa din ostrog.

Sunt aici vre-o de ce arestanți, cari fiindcă
s'au încercat de repeșite-ori să fugă,
nici-odată nu voru puté să vedă lumina
dilei, der pentru acêsta mereu își fră-
mântă capul, în ce chip să scape, ca
să nu mai potă fi aduși aici. Unu dintre
ei, pe ai căruia părinți îi cunosc bine
din Petersburg, ca ingineru la căile fe-
rate ajunge în Kharikov, unde unu in-
spectoru, care în totu locul umbla pe
urma lui, a pus mâna pe el.

Rari sunt aceia, cari facu grozava
cale fără de ajutoru strein, ér acela, care
dă fugariloru fiă și o lingură de apă se

pedepesce cu morțe, cu toate acestea ti-
nêrul meu prietinu durmia în fiă-care
di în patu môle și caldu și nicăiri nu
era lăsat fără de bani.

Locotenentul Saskin căuta pe cine-
va prin pestrița societate, fiindcă nu se
mulțami cu consemnările făcute aici, ci
își luă de ajutoru lista, ca să constate
identitatea persônoloru.

E lucru vechiu deja, că pentru bani
poți căpeta ori ce în ostrog; der vai
aceluia, care și ascunde, seu își tăinu-
iesce banii. Pe unu ca acesta îl chi-
nuiesc mai tare, ca și când scie Dum-
neșu, ce mare făcôtoru de rele ar fi.

De bună sēmă domnul Saskin a
mirositu, că și eu am cățiva imperiali;
fiindcă atunci, când am pășitu afară din
rêndu m'a întreatu de ce nu punu sub
fierăle mele bucăți de postavu? Astfel
de bucăți de postavu escortatorii noștri
le vindeau cu bani foarte scumpi în
decursul drumului, der toate aceste ne
folosiau foarte puținu, fiindcă îndată
ce ajungeam în ostrog strein ne lua
numai decăt de sub verigile lanțurilor
postavul. În altă di éră își putea lua
omul nou postavu. Saskin numai de
acêsta mi-a pus întrebarea, din care eu

am priceputu destul.

„De postavu n'am lipsă”, i-am rês-
puns, „der permite-mi, domnule, ca peste
nopte să rămân în curtea ostrogului.
Înăuntru nu pot durmi de larma cea
mare.”

— „Hei, der bunu lucru trebuie c'a-
veți, de chiar și nôptea sunteți treși”,
rêsponse Saskin. „Acuși o să vă cantu
eu de trebă.”

Dicându acestea, se tôrse de cătră
mine c'o față ca și cum ar fi voit
să-mi dice: „der nu-mi dai banii?”

Visitația medicală de aceea se obic-
nuesce a se face, pentru ca să se potă
hotărî măsura pedepsei pentru fiă-care
arestant.

Fără de bătaia nu se potă inchipui
pedepsirea vre-unui arestant. Sciu unu
casu, când respectivul a căpătat 3—4000
de bâte în decursu de 10—15 ani, în
dose mai mari seu mai mici. Totu lu-
cru acestu atêrnă dela guvernatoru,
care în pedepsirea afacerilor deosebite
dispune după plăcerea sa.

De cine móre e cu atât mai bine,
actele procesului seu se pun în ar-
chivă, deși banii pentru întreținerea lui
îi trag respectivii încă unu lungu șir
de ani.

„Totu' acei indiviți, cari ca membri ai parohiei, dela Sf. Nicolae din Brașov, întruniți în sinodul parohial, au luat concludul înaintat în formă de adresă către Metropolitul nostru, ca *Români și ca civi ai statului* se puteau întruni într'o *adunare politică*, ca să ia totu' acel conclud, să-l publice prin diare etc. și nimeni nu le puté face nici o imputare, pentru că se folosiau de dreptul cel au în stat.”

Se vede că „Telegraful Român” nu vrea să scie, că există o biserică luptătoare aici pe pământ, care se compune din *cețățeni ai statului* și încă *din Români*, ci are în vedere numai biserica triumfătoare, care petrece în ceta-tea lui Dumnezeu și nu pe pământ și care de sigur că n'are de a se lupta cu „*Kisdedovurile*” d lui Csaky.

Dér se admitem pentr'unu' momentu' împreună cu „Tel. Rom.,” că membrii bisericeii în sinodele lor trebuie să se desbrace de Eul lor, ca Români și cețățeni ai statului, și să considere numai Eul lor bisericesc: întrebăm, este adevărat, că nimeni nu le putea face nici o imputare decât se întrunesc „ca Români și ca civi ai statului” într'o adunare politică, ca să ia un conclud în contra proiectului de lege al d-lui Csaky?

Constatat'am deja cu părere de rău, că „Telegr. Român” are o memorie foarte slabă!

Nu vă aduceți aminte onorabililor și „ocoșilor”, că la 1883 totu' acei indiviți ai parohiei sf. Nicolae, cu puține excepțiuni, s'au fost întruniți ca „Români și ca civi ai statului” într'o adunare politică și „folosindu-se de dreptul cel au în stat” au protestat în contra proiectului de lege pentru școlile medii? Nu vă aduceți aminte ce s'a întâmplat atunci?

Atunci totu' „Telegraful Român” cel cu „competență” exclusivă, a publicat în fruntea sa circulara politică a Metropolitului Miron cu data de 3 Martie 1883, în care *i-se face grave imputări* întregii preoțimii parohiale din arhidieceasă, precum și fruntașilor comunelor bisericesci, pentru că au luat parte la acele adunări, pe care le-a numit „tumultuoase” și „periculoase intereselor naționale bisericesci”?

Spuneți-ne acum prea cuvin-cioșilor dela „Teleg. Român”, că decât primejdiă este pentru biserică când credincioșii ei își ridică

glasul în sinode, și decât primejdiă este pentru biserică când își ridică glasul în adunări politice, „ca civi ai statului” în contra încălcărilor celor dela putere, atunci cum și unde s'și mai potă apăra biserica drepturile, autonomia și instituțiunile sale?

Dér se terminăm.

Primejdia cea mai mare nu este „*situațiunea critică*”, de care ne vorbesce „Tel. Român.”

Situațiunea este critică fără îndoielă, dér ea devine în adevăr critică a prin pretinsa „nesocotintă” a omenilor, conscii de drepturile și de datoria lor ca buni creștini și Români, ci prin *slăbiciunea* celor din fruntea bisericeii, cari, în loc să caute cu toate mijlocele de a face să se manifeste cu tăria drepturile de sine stătătoare ale bisericeii, tocmai în aceste momente critice vor să le ascundă sub obroc, și cari, în loc de a apela la concursul clerului și a poporului spre a salva naționalitatea în biserică, se lapedă de ea înaintea falangei dușmane și vor să su-grume vocea poporului, ca acesta falangă să iasă cu atât mai ușor biruitoare.

În fața acestor acte și a acestor procederi trebuie să exclamăm cu evangelistul:

„Vai vouă fariseilor și cărturarilor, cari înghițiți cămila și strecurați țînțarul!”

DIN AFARĂ.

Serbia și Milan.

O telegramă din Belgradă prezintă poziția lui Milan în Serbia în următoarele:

„Fostul rege deja de două luni stă în mare dușmăniă față cu guvernul. El a voit, ca guvernul să ia energice dispozițiuni față cu regina Natalia, și când guvernul i-a refuzat aceasta, fiindcă regina Natalia în timpul din urmă s'a purtat foarte corect, Milan și-a dat silința a face pe regentă să ia poziția față cu guvernul radical. Dér regenta, care a priceput, că un astfel de pas ar pricinui mari pericole, mai bucuosă a consimțit cu ministrul radical, decât cu Milan. Dér exregelui nu i-a succedut nici încercarea de a câștiga pentru scopurile sale pe Garașanin, care a declarat, că Milan i-a răsplătit în mod brusc serviciile, ce i-le-a făcut, și deci partida progresistă își va face calea ei. În urma acesta lui Milan nu-i va rămâne alta, decât

să părăsească țera, în care nu mai are aderenți. Dreptu' dovadă despre nepopularitatea lui în Serbia, totu' această telegramă aduce faptul, că în țară se cred că adevăratele scirele ce le răspândesc înimicii săi, că adevărat Milan i-ar fi inspirat lui Kalnoky cunoscutele declarații față cu Serbia, el a făcut pe guvernul unguresc să emită ordinațiunea privitoare la oprirea exportului porcilor sârbesci, pentru ca prin acesta să se producă relații încordate între Serbia și Austro-Ungaria, ér Milan cu ajutorul militar austro-ungar să ocupe de nou tronul sârbesc.

Esecutarea lui Panița și presa rusă.

Era de prevădută, că presa rusă își va ridica vocea în contra esecutării lui Panița. Așa „Svjet” din incidentul acesta atacă vehement pe Bulgaria și pe principele Ferdinand. Folia rusă numește esecutarea o *ucidere*. Principele Ferdinand, acestu' caracteristicu' reprezentant al Austro-Ungariei, prin călătoria sa a arătat pe față, că vré să-și asigureze pielea. Călătoria acesta cade tomai pe timpul când Porța cumpănește răspunsul, ce are să-l dea notei bulgare. Nota acesta este o cutezare orbă și fără de păreche din partea usurpătorilor din Sofia. Călătoria lui Ferdinand e de a se aduce în legătură cu acești pași cutezați. Faptele aceste obrasnice n'au nici o însemnătate practică. Cestiunea orientală va deveni și mai acută, decât Turcia va face un pas greșit, la ceea ce se vede, că se așteaptă binevoitorii lui Coburg din Viena.

Amenințări sârbesci contra Austro-Ungariei.

Relațiile vamale dintre Austro-Ungaria și Serbia devin totu' mai încordate. „Odjek”, organul partidei guvernamentale, dice cu emfasă, că *Serbia e gata de bătăi*, dér în bătăia acesta nu va fi păgubit poporul sârb, ci Austro-Ungaria, a cărei lume comercială, prin închiderea graniței sârbesci, ar suferi o grea lovitură, fiindcă Austro-Ungaria este avisată la Serbia.

O telegramă mai nouă din Belgradă asigură, că greutatele dela graniță cresc mereu. Călătoria ministrului Tausanovic va rămâne, fiindcă comisia mică nu se va întruni. Guvernul sârbesc declară, că o împăciuire acum nu mai e de a se aștepta. Guvernul sârbesc va fi nevoit ca pe timp de 5—6 zile să închidă cu desăvârșire granița. E mai pe sus dér de ori ce îndoielă, că întorsătura acesta a lucrurilor este urmarea șoptirilor rusești.

SCIRILE PULEI.

Teatrul maghiar în Brașov. O surprisă foarte neplăcută — scrie „Kronst. Zeitung” — i s'a făcut Lunia trecută publicului, care cercetază teatrul maghiar, împărțându-i-se, că priveghitoarea ungurescă d-na *Blaha* și-a sstat deodată „cântarea ei fermecătoare” și a plecat din Brașov, deoarece directorul teatrului, *Komley*, din cauza mai multor datorii de mai înainte, i s'a sevestrat totu' și așa n'a mai fost în stare a plăti artistei onorarulul ficut în contract. Ne este o enigmă, adauge numita fîiă, cum va puté ajunge acum publicul, care a cumpărat bilete înainte, să-și recapete banii, cari fură sevestrați la cassă. — Acesta grea enigmă vor fi în stare a o deslega cei dela „Kultur-egylet.”

Foile unguresci luând și ele act despre acest scandal, cum îl numesc „Erd. Hrd.”, dic, că prin acesta reputația teatrului unguresc a suferit o pierdere așa de mare, încât un lung șir de ani nu va fi de ajuns să-o repareze, și că cununa de lauri, pe care maghiarimea din Brașov a vrut să-o predé dreptu' semn de onore artistei în sêra aceea, s'a schimbat deodată într'o cunună de jale pentru afacerea teatrului maghiar în Brașov.

Arderea steagului negru-galben. Ce-tim în „Egyetertes”, că o telegramă din Carlovaț (Karlstadt) esplică lucrul astfel: Generalul Reicher a venit în Carlovaț, comitatul Zagrabiei, (Agram) pentru ca să viziteze șola militară de acolo. A tras la hotelul „Fiume”, unde pe balcon i-s'a pus un steg negru galben, care ajungea până la ușa cafeanei din parter. Deodată stegul a luat flacări. O mână necunoscută i-a dat foc. Cei din cafeana, când au vădută flacările, au năvălit afară și au stins focul. Consiliul comunal s'a întrunit numai decăt. Rezultatul întrunirii lui e, că o deputațiune de doi s'a dus la comandantul de corp și în numele orașului a esprimat regretul pentru întâmplarea neplăcută. Autoritatea a ordonat strictă cercetare pentru descoperirea făptuitorului.

Corul metropolitan din Iași de sub conducerea d-lui *Gavriil Musicescu*, va concerta, precum ni se spune, și în *Lugosh*, ba va cânta și liturgia în biserică, fiind programul astfel întocmit. Avisu' coriștilor din Banat!

Starea sémănturilor. Ni-se scrie din Turda: Sémănturile pe la noi erau frumoșe înainte de răceli, acuma după răceli însă nu promit multă. Cucuruzele au împilit, grânele încă au rămas înderăt, ba ici colea se ivesc tăciune și rugină. Erburile cu puțiu sunt mai bunișore, ca în anul trecut. Fânul, ce s'a făcut până acuma printre ploii, nu-i pre bun. Bucatele s'au scumput: grăul frumos se vinde metreta de litră (à 20 litr) cu 1 fl. 60 cr. și mai bine, ba nici nu se prea capătă de vânzare cât s'ar puté trece. Cucuruzul 90 cr., ovesul 75 cr. și mai bine, sêcara 1 fl. 10 cr.

Osémintele lui Mickievicz s'au ridicat la 27 Iunie n. cu mare ceremonie din cimiterul dela Montmorency, unde își dorm somnul de veci mulți refugiați poloni. În mormântu' erau 4 cosciuguri, dintre cari unul cu osémintele poetului, ér celelalte cu a copiilor și nevetei sale. Sierul lui Mickievicz astăi (Joi) sosesc peste Tirol în Viena, ér de aici va fi dus în Cracovia. La gara de Nord a Vienei deputațiunile reuniunilor polone arangiază o serbare. În sensul programului sêrbărei va vorbi în numele întregii colonii polone, prințul Czartorisky și apoi reprezentanții reuniunilor polone. Aceștia vor împinge înșiși vagonul, în care se află sierul marelui poet, spre locomotivă. În Cracovia s'au făcut mari pregătiri pentru această serbare. Mai mult de 100,000 persoane și-au însinuat condolențele. Unu' comitet de țeran din Wadowic a adunat fire de cereale din totă Polonia, din care făcend o mare cunună vor depune-o pe sierul poetului. Între alte cununii se va pune pe sieru și una din partea orașului său natal Novograd. Osémintele lui Mickievicz vor sosi la Cracovia în 4 Iulie. La serbare vor lua parte și Poloni din America. Cracovia în acea zi va fi iluminată. Totu' privitor la această serbare o scire din Cracovia spune, că agentul diplomat rus din Viena a declarat ministerului de esterne, că serbarea Mickievicz din Cracovia decât s'ar face în mod demonstrativ ar atinge neplăcut pe Rusia. În urma acesta din Viena s'a dat ordin ca să se încunjure ori ce demonstrațiã politică și să nu se întrebunțeze insigniile și marii vulturi poloni în conductul sêrbărei. Poloni sunt foarte deprinați din cauza acestui ordin.

Focul mare. În 25 Iunie, precum se scrie din Oedenburg, în comuna Czirak au ars 70 de case.

Focul din Ona-Sibiului, despre care

Pe timpul domniei fericitului întru domnul Țară s'a petrecut următoarea întâmplare: O anumită teatralistă, Paroskaja, se dice că și-a otrăvit bărbatul și pentru acesta a ajuns prin grațiere prisionieră pe 20 de ani în Sachalin. Se înțelege de sine, că nimeni în lume n'ar puté să trăescă 20 de ani în Sachalin, și de aceea pentru viața Paroskajei nimeni n'ar fi dat nici măcar un ac fără urechi. După cum s'a adevărit mai târziu, bărbatul domnei nu numai că n'a murit, ci sănătos și în putere fiind înfunda strajnic busunarele bancherilor din Monaco și Monte-Carlo, după-cum se obișnuiesc s'o facă acest domni de pe noi.

Paroskaja însă abia a ajuns în Sachalin, și după câteva luni nu se scie cum și în ce chip, dér destul, că a murit. Până aici tôte ar fi mers în ordine, dér întâmplarea a voit așa, ca într'o zi frumoșă femeia și bărbatul să se întâlnească în Paris. Domna Paroskaja a apărut de-o dată în pèdurea Boulognei într'o elegantă trăsura a unui domn rus de înaltă poziție, ér d-lă Paroski stând doi pași departe de trăsura numai decăt și a cunoscut ne-

vasta. Tôte acestea n'ar fi cășunată nici o supărare, dér femeia fiind în credința, că bărbatul ei nu va tăce, pentru totă lumea n'ar fi mai rămas în Paris.

Paroski a cercetat pe ambasadorul rus și în puține cuvinte i-a spus, că el a fost esilat pe veci din Rusia, fiindcă un puternic domn cu forța a vrut să ia pe soția lui.

Raportul ambasadorului a ajuns pe o cale ôre-care direct la mâna Țarului...

„*Paroskaja Katalin Pavlovna*, arestantă, a murit la 9 Ianuar 1870 de aprindere de creier”, raportă guvernatorul din Sachalin.

„*Paroski Paul Pavlovici*, pe care l'a otrăvit nevastă-sa, a murit la 10 Octomvre 1869”, raportă primarul orașesc din Moskva.

Care a fost sfârșitul nu sciu, — atât îns e sigur, că afacerea provenită din „cele două erori de pênă” a fost trăgănată până când a murit Țarul. De atunci nime nu mai cercetă unde și ce s'a făcut părechia Paroski. (Va urma.)

amă vorbită în numărul de erl, s'a is-
oată, cum află „Sieb. Tagbl.“, prin aceea,
că nise băieți prințându un șorece, au
turnat petrolu peste el, i-au dat foc
și apoi l'au lăsat să fugă. Părinții pot
înveța și de aici să nu lase chibriturile,
petroleul ș. a. pe mâna copiilor!

Bole epidemice. Din Turda ni-se scrie,
că acolo a început să graseze *tusa mă-
gărească*, care între copiii până la doi ani
seceră și victime. De asemenea s'a ivit
ici colea și bubatul.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Benic, 18 (30) Iunie 1890.

Abia au trecut 5 luni de zile, de
când preotul nostru Ioan Nobili a tre-
cut la cele veșnice, și lipsa de preot
în comuna noastră Benic e foarte simțită,
așa că abia cred să fiă cu puțință, ca
parochia noastră, amăsurați prescrielor
dreptului canonic, să se pōtă lipsi de
preot în decurs de un an de zile,
prevădit pentru veduivă, din cauză că
de mai mulți ani s'au neglijat foarte
mult atātă trebile școlii, cât și ale
bisericii, așa că s'ar părē, că parochia
noastră cine știe de câți ani n'ar fi avut
preot. Afară de acesta ne-a mai osen-
dită Dumnezeu să avem în mijlocul
nostru și vre-o câțiva reformați, alți că-
ror preot — încă până trăia fi ier-
tatalu nostru preot, — participa la in-
mormântările creștinilor de religiea
gr. cat., ba avea îndrăsnelă preotul un-
guresc a și *pedica creștinilor români în
limba maghiară*.

În fața acestor împrejurări ar fi de
dorit, ca organele noastre bisericesci să
nu întârșie a întreprinde pașii de lipsă
pentru a se trimite în această parochia
cât mai îngrabă un preot, care să fiă
la înălțimea chemării sale preoțesci, ca
astfel să mai eșim și noi din nă-
mol.

Adevărat, că în parochia noastră
s'a format o partidă, care nevrind să
știe de interesele binelui public, stărue
cu ori ce preț, ca să se denumescă de
preot un băiat de vre-o 17—18 ani.
Mi-ar plăce să-mi spună însă membrii ace-
lei partide, că ce va pute face un băiat
fără de lec de pracs într-o parochia
oa acesta, unde precum se vede din im-
prejurările de mai sus, se cere bărbat
espert și cu stăruință de fer, pentru
ca lucrurile școlare și bisericesci neglese
să le aducă în ordine.

Pe noi însă ne mângăe speranța,
că Escelența Sa Prea bunul nostru Pă-
rinte Metropolitan cu înalta sa înțelep-
oie va săi rezolva și cestiunea această
într'un mod pe cât se va pute mai
mângăitor pentru noi, fii Săi sufletesci
din parochia Benicului.

Ună poporană.

Făgăraș, 2 Iulie 1890.

În puține liniamente voiesc a aduce
la cunoștință următoarea întâmplare în-
grozitoare, ce s'a ivit de curând la noi
în Făgăraș. Și adec:

În strada Brașovului, în marginea
cimiteriului gr. cat. de cătră drum, este
o fântână din care beau aproape
toți locuitorii din aceea stradă, ba chiar
și călătorii, fiindu apa diu ea foarte bună.
În această fântână în 1 Iulie st. n. pe la
orele 9 1/2 s'era o jidovioică, — nevasta
mașinistului Waltmann, — a aruncat
patru copii și pe urmă s'a aruncat și
ea. Dintre copii unul ca de 5 ani a
strigat așa de tare, încât l'au audit
vecinii, cari îndată au adus o scară
lungă, pe care unul dintr'insii s'a sco-
borit în fântână și i-a scos pe toți
vii, și numai noptea târziu copilul cel
mai mic, pe care încă l'ă lăpta, a
murit.

În interval de 1/2 oră s'a adunat
mulțime de omeni din toate părțile, lu-
cru adec s'a petrecut așa-dicend
în public, și cu toate astea aud vor-
bindu-se, că ai lor, adec Jidovii,
dică că nu ea ar fi comisă fapta această,

oi alții, ceea ce însă nici-odată nu cred,
că sunt în stare a o constata. Dér cum-
că ea și-a aruncat copiii în fântână și
pe urmă s'a aruncat și ea, se pōte cons-
tata cu mai mulți martori; ba chiar co-
pilul ei cel mai mare, după-ce s'a re-
culesu, a spus înaintea multora, că
„mama m'a aruncat în fântână“. Apoi
și acela, care i-a scos din fântână spune,
că pe nemernica mamă a aflat'o afun-
dându-și copiii în apă, care din întâm-
plare nu era mare, pentru ca să nu mai
ieșă de-asupra, ba chiar și pe el l'ar
fi apucat să-l tragă în apă. Afară de
asta o femeie dice, că ar fi vedut'o pe
ea când și-a aruncat în fântână copi-
lul cel de pe urmă. Doveți destule
sunt, prin care s'ar pute arăta vino-
văția mamei. Ar trebui ca on. jude-
cătorii să întreprindă mai curând
pașii necesari în cauza această, să se as-
culte martorii și a nu se lăsa să se mis-
tificie lucrul, după cum se obișnuiesc
în asemenea casuri. r.

**Condițiile de primire în șola și in-
ternatul Asociației.**

Pentru primirea în șola civilă se
cere atestat despre absolvirea claselor
școlii elementare, sau atestat despre
clasa corespunzătoare premergătoare dela
o altă șolă de categoria școlii civile.
În lipsa unui astfel de atestat, primi-
rerea se face pe baza unui examen de
primire.

Didactrul e fixat cu 2 fl. v. a. pe
lună, și pentru elevele, ce intră pentru
prima dată în această șolă, o taxă de
înmatriculare de 2 fl. v. a. Pentru ele-
vele cursului complementar, prevădit
în §. 6 din statut, didactrul este de
5 fl. pe lună, și la prima înscriere taxa
amintită de înmatriculare.

Elevele, cari voiesc să fiă primite
în internat, fiă eleve ale școlii civile,
sau ale școlii elementare a reuniunii fe-
meilor, au să se însușieze de timpuriu,
în totu casul înainte de începerea anu-
lui școlastic, prin părinți sau tutori, la
direcțiunea școlii, pentru a se pute face
dispozițiunile necesare. Taxa internatului
e de 200 fl. v. a. pe an, plătit înainte
în două seu cel mult 4 rate. Cărțile
trebuiciose, materialul de scris, de
desemn, de lucru de mână, se înțelege,
nu sunt cupriuse în taxa amintită, ci
cheltuelile reclamate în această privință
se pōrtă de părinți, întocmai precum
totu de dēșii se pōrtă cheltuelile pen-
tru îmbrăcăminte și încălțăminte, pentru
instrucțiune în musica instrumentală și
în limba franceză.

Taxe pentru instrucțiunea în piano
sunt de 2 categorii:

a) decă o elevă voesce să ia orele
singură, se compută, la 2 ore pe sēp-
tămână, taxa de 9 fl. pe lună; decă 2
eleve împreună iau instrucțiune în acea-
și oră, taxa se compută, la 2 ore pe
sēptămână, cu 6 fl. de elevă; seu:

b) decă o elevă voesce să ia orele
singură, se compută, la 2 ore pe sēp-
tămână, taxa de 6 fl. pe lună; decă se
întrunesc 2 eleve în aceeași oră, taxa
se compută, la 2 ore pe sēptămână, cu
5 fl. pe lună de elevă. Pentru instrucți-
unea în limba franceză, câte 2 ore pe
sēptămână, se compută pe lună câte 1
fl. de elevă. Tote taxele se plătesc di-
recțiunii școlare, care remunerază pe in-
structori.

Elevele din internat, afară de șolă,
au în fiă-care și anumite ore de con-
versațiune în limba franceză, maghiară și
germană. Pe lângă aceea ele se prepară
și-și înveță lecțiunile sub conducerea și
cu ajutorul directorii și a guvernante-
lor.

Elevele, cari vor să fiă primite în
internat, mai au să aducă cu sine: 1
țol pe saltea, un covoraș la pat, 2
perini, 4 fețe de perin, o plapomă seu
țol de coperit, 4 ciorșiafuri, (lințoluri,
lepedee), 6 ștergere, 6 șervete, apoi:
cuțit, furculiță, lingură, linguriță, perie
de dinți, săpun și 2 pepteni, care tote

rēmănu proprietatea elevei. Afară de
aceste schimburi de trup seu abitu-
rile, câte 1/2 duzină din fiă-care, ciorapi
colorați vênăți închis și batiste (mă-
răm) câte 1 duzină și încălțăminte tre-
buicioasă. Cât pentru toalete nouē, pă-
rinții și tutorii sunt consiliați a nu face
de aceste pentru copilele lor, căci pen-
tru a obține o uniformitate în îmbrăcă-
minte pentru tote internele, acele toa-
lete cu prețuri moderate se pot face
aici prin îngrijirea direcțiunii interna-
tului. Strinsu de uniformă se ținu: o
haină, două șurțe, în forma unei haine,
o pălărie de iernă și una de vară, cari
necondiționat au să se facă aici și cari
peste tot voru oosta cam 20—22 fl. v. a.

Doritorii de a avē „Statutul de or-
ganisare“ precum și „Regulamentul in-
ternat“ al școlii și „Regulamentul pen-
tru cursul complementar“ le pot primi
dela direcțiune pentru câte 20 cr. unul.
Totu dela direcțiune se pōte primi pen-
tru 1 fl. și „Monografia“ școlii, în care,
pe lângă istoricul institutului, se află
descrișu edificiul școlii și alu interna-
tului în tote amănuntele lui.

Sibiu, 20 Iunie n. 1890.

Direcțiunea
școlii de fete cu internat.

Literatură.

Vieta municipală la Pompei. Sub
titlul acesta a apărut în tipografia
Curții regale din Bucuresci un frumos
și interesant op, al cărui autor este
d-lu *Ioan Kalinderu*. Opul conține un
studiu valoros asupra regimului muni-
cipal roman și mai cu sēmă a vietei
municipale din anticul oraș Pompei,
despre care se știe, că mai bine de 18
secul a stat îngropat sub cenușa Ve-
zuviului, de sub care, în urma vastelor
săpături, succese a fi descoperit până
în timpul de față cam a treia parte.
Deodată cu desgruparea acestei părți a
orașului Pompei, deveni cunoscută și
vieta provincială din imperiul roman,
pe care n'o aflăm descrișă cu preci-
siune în nici una din operele vechilor
scriitori latini. Pe baza impresiunilor
dobândite în fața locului, a diferitelor
adșe, ce se pot vedē acolo pe păreții
caselor cu privire la alegeri, apoi pe baza
diferitelor inscripțiuni și publicațiuni ale
mai multor bărbați de specialitate —
și-a compus d-lu Kalinderu acestu stu-
diu alu seu, prezentând cetitorilor un
tablou alu vietei municipale din Pompei,
vieta plină de desinteresare și de sacri-
ficii, arătând pe fruntașii municipiilor
întrecându-se pentru a lucra cu mai mult
foc și avent pentru fericirea micii
lor patrie. Prin prezentarea acestui
tablou, d-lu Kalinderu pune în fața mu-
nicipeilor moderne un minunat mo-
del de imitat.

Opul cuprinde în textu diferite de-
semnuri de monumente, medalii, măsur
de capacitate; felurite facsimile etc. etc.
Opul conține 123 pag. format mare 8°
și se vinde cu 4 lei esemplarul.

Dela camera de comerț.

*Liferatiă de traverse pentru calca fe-
rată.* Direcțiunea căilor ferate de stat
reg. ung. voesce a și asigura cantitatea
trebuicioasă de traverse din stejar și
fag pentru anii 1891—1894 pe calea
escrierii publice de oferte. Ofertele sunt
a se preda până la 25 Iulie a. c. n. la
departamentul pentru procurare de
materiale.

Publicațiunea referitoare dimpreună
cu consemnarea celor de trebuință sa
află pentru informațiune la biroul
camerei de comerț și industrie din
Brașov.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul biroului de coresp. din Pesta.)

Berlin, 3 Iulie. Principele Bis-
mark a dîș cātră membrii so-
cietăților coloniale germane, că
dênsul n'ar fi subscris nici-odată
tractatul colonial, ce s'a înche-
iat între Germania și Anglia.
Cuvintele lui Bismarck au produs
mare senzațiune.

Belgrad, 3 Iulie. Consulul
sêrbesc Marinkovic a fost omorât
în piața în Pristina de nise
asasini necunoscuți. Se crede, că
motivul asasinatului este un act
de răsunare politic.

DIVERSE.

Impăratul Wilhelm, după cum scrie
o foie berlină, se ocupă din adinsu cu
învețarea limbii rusești. Se dice, că im-
păratul a făcut progrese așa de mari,
încât e probabil, că la viitoarea lui
întâlnire cu țarul va vorbi rusește.
Impăratul cetesce în fiă-care și câteva
dintre foile rusești și pricepe ce cetesce
așa, că rar folosese lexiconul.

Imormântarea lui Panița. O tele-
gramă din Sofia spune, că Panița a fost
imormântat la 29 Iunie n. în cimate-
rul orașenescu fiind de față nevastă-sa
și câte-va rude de-ale mortului. Înainte
de-a fi împușcat Panița a dîș, că nici
odată n'ar fi creșut, că va fi condam-
nat la mōrte. Pe cel mai tineru din-
tre copii săi l'a recomandat îngrijirii
nașului seu, prințului Alexandru Batten-
berg, cu care Panița s'a luptat împre-
ună vitejesce și a câștigat victoria dela
Slivnița. Nesti-si i-a permis să se mă-
rite a doua oră. În corpul lui Panița
s'au aflat 16 glōnțe, celelalte în picioare.
Înainte de esecutare era generală cre-
dința, că Panița va fi grațiat; nime nu
se gândia la esecutarea sentinței. Se
dice, că împușcarea lui Panița a făcut
mare impresiune asupra corpului ofi-
ceresc.

Telefon între Paris și Londra. E
probabil, că în cel mai apropiat
viitor se va conduce telefon între Pa-
ris și Londra.

După cum aflăm, d-lu *Victor Roth*
și-a provădit deja completu farmacia,
în colțul dela „*strada Scheiloră*“ și „*Ter-
gul străloră*“, ce a fost cumpărat în
Aprilie a. c. cu totu felul de mărfuri
prospete indigene și din străinătate,
precum și cu aparatele cele mai nouē,
atragem cu deosebire atențiunea onor.
publicu, care vine din România asupra
acestei farmacii foarte bine condusă, de-
orece d-lu Victor Roth a practicat
timp îndelungat în farmacia Curții
regale a d-lui Fr. Brus, calea Victoriei,
în Bucuresci, și afară de acesta spre
completarea științelor sale a studiat
un an la Paris, și vorbindu limba
franceză perfectă este în poziți a ese-
cuta cu acurateță prescriesele românesci
și franțuzesci ale d-lor medici din Bu-
curesci.

Recomandăm onor. noștri cetitori
această farmacie, care corespunde tutu-
ror cerințelor unui oraș mare. Pen-
tru orientarea mai ușoră d-lu Victor
Roth a schimbat numirea farmaciei sale
și ea pōrtă d'aci înainte (precum arată
anunțul de pe pag. a IV-a) emblema și
numirea „**Farmacia la Ursu**“.

Cursul pieței Brașov
din 3 Iulie st. n. 1890.

Banote românesci Omp.	9.24	Vend.	9.27
Argint românesc	9.20	„	9.24
Napoleon-d'ori	9.27	„	9.29
Lire turcesc	10.56	„	10.61
Imperial	9.54	„	9.59
Galbi	5.45	„	5.50
scri. rom. „Albina“ 6%	102.—	„	—
„ „ 5%	99.50	„	—
Ruble rusești	193.—	„	194.—
Marci germane	—	„	—
Discontul 6 3/4% pe an	—	„	—

Cursul la Bursa de Viena
din 2 Iulie st. n. 1890.

Renta de aur 4%	102.85
Renta de hartiă 5%	99.80
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	117.—
cto argint	97.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de	—
ostă ungare (3-a emisiune)	113.—
Bonuri rurale ungare	89.—
Bonuri croato-slavone	104.25
Despăgubirea pentru dijma de vin unguresc	—
Imprumutul cu premiul unguresc	138.75
Losurile pentru regularea Tisei și Sa- ghedinului	127.—
Renta de hartiă austriacă	88.30
Renta de argint austriacă	89.05
Renta de aur austriacă	109.30
Losuri din 1860	140.20
Acțiunile băncii austro-ungare	978.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	343.75
Acțiunile băncii de credit austr.	304.—
Halbeni împărătesc	5.52
Napoleon-d'ori	9.27 1/2
Marci 100 imp. germane	57.25
Londra 10 Livres sterlinge	115.52

Editor și redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

ANUNCIU.

Am onore a insciinta pe onoratorul publicu romanu, ca Farmacia mea, acuma forte bine asortata de adf inainte nu mai portă titlul celu vechiu, (la „Pelicanul de auru“) ci va avea denumirea si emblema

„FARMACIA LA URSU“.

Ca si pana acuma, mi voi da tota silinta, a satisface pe stimatul publicu romanu in tota privinta. Cu distinsa stima

VICTOR ROTH,

farmacistu, coltul Stradei Scheiloru si Tergulu straeloru.

366,1

No. 107—1890.

364,3—2

Concursu.

Devenindu vacantu postul de invatator pentru lucrul de mana femeescu, desemnul liniaru si din mana libera dupa metodul mai nou probat si adoptat in institutule corospundetore publice, musica vocala si caligrafia la scola civila de fete cu internatu a „Asociatiunei transilvane pentru literatura romana si cultura poporului romanu“, pentru ocuparea acestuia se escrie concursu cu terminulu pana la 31 Iulie n. a. c.

Doritorele de a ocupa acestu postu au se presente urmatorele documente:

- a) Atestatu de botezu;
b) documentu, ca posedu pe deplinu dexteritatea raceruta la predarea obiectelor numite mai susu;
c) o adeverinta autentica in scrisu despre totu studiile pregatitoare pentru acestu profesiune si despre ocupatiunea de pana acum;

d) fiindu limba romana limba de propunere, se dovedesca, ca posedu deplinu acestu limba in vorbire si scriere, asa incatu se fia in stare de a da elevelor totu espicatiunile necesare in limba maternă in tote trei ramurile acestei profesii cu terminii adoptati in cele mai bune scole profesionale romanesce pe unde se afia de acelea.

Cu postul, ce este a se ocupa, suntu impreunate urmatorele emolumente:

- a) Salariu anualu de fl. 240.
b) intraga intrerinare in internatu (evartiru, spalatu, viptu etc.)

Se voru preferi concurentele, cari voru dovedi, ca suntu in stare se instrueze si in gimnastică.

Pentru providerea gimnasticeii aleasa va primi o remuneratiune separata.

Funcțiunea in anul de deanteiu va fi provisoră, dupa care aplicarea poțe se devina definitivă in condițiunile prevadute atatu in legea statului, catu si in statutele si regulamentele internatului.

Renuntarea la acestu funcțiune, seu demisiunea eventuală, are terminu de trei luni.

Din sedinta comitetului „Asociatiunei transilvane pentru literatura romana si cultura poporului romanu“, tinuta in Sibiu la 23 Iunie 1890.

G. Barițiu, Dr. I. Crișianu, președ. secretarū II.

Nr. 6316—1890.

365,3—2

PUBLICAȚIUNE.

Din partea subscrisului magistratu se escrie prin acestu concursu asupra ocupării unui locu din fundatiunea lui Iosef Wehrmacher, devenitu vacantu in institutul orașenescu din locu pentru infirmi.

Competenții, fara considerațiune de confesiune, secu si naționalitate, au de ași așterne petițiunile subscrisului ma-

gistratu pana in 15 Iulie a. c., accludendu conformu dispozițiunilor fundatiunare urmatorele documente:

- 1. Unu testimoniu estradatu de capitanatul orașenescu, vidatu de primaru si de competentulu oficiu parohialu, cumca atatu petentulu, catu si parinti, copii si soțulu seu, suntu seraci, adeca, ca nu posedu avere nici mișcătoare, nici nemiscătoare.
2. Atestatu de legitimare, cumca petentulu aparține orașului Brașov.
3. Testoniu fiscalu—medicalu cumca petentulu in urma defectelor corporale se afia in miserie.
4. Atestatul de nascere prin care petentulu are de a documenta, ca a trecut etatea de 40 ani.

Brașov, in 21 Iunie 1890.

Magistratul orașenescu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1890.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapest, Brașov, Sibiu, and others. Includes sub-tables for specific routes like Cucerdea-Oșorhei and Reghinul săsesc.